

Když tedy žal. úřad přes to o pensijní záležitosti st-lově jako o d- v o l a c í úřad rozhodoval, porušil zákon a jsou rozhodnutí jím vydaná zmatečná.

Ježto k porušení zákona toho druhu nutno přihlížeti z povinnosti úřední, slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss jako nezákonné.

Č. 3341.

V e ř e j n í z a m ě s t n a c i: K úpravě služebních poměrů lékařů veř. všeobecných nemocnic.

(Nález ze dne 10. března 1924 č. 4152).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1076 adm.

V ě c: MUDr. Ignác F. ve V. proti zemskému správnímu výboru v Praze (zem. místotaj. Dr. Jan Fišer) o služební požitky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Žal. úřad schválil nař. rozhodnutím usnesení vrchní správy veř. vš. nemocnice ve Volyni resp. vlád. komisaře ze 14. července 1921 o zařazení st-le od 1. ledna 1920 do VIII. hodn. třídy 4. plat. stupně s výhradou, že st-li přísluší ve smyslu čl. 4 odděl. II oběžníku zsv-u z 31. prosince 1920 č. 139.108 ai 1920/VI pouze polovina příslušných požitků, tudíž pro rok 1922 toliko 14.736 Kč, poněvadž se nevzdal jiných trvale honorovaných míst.

Ve stížnosti k nss-u podané se vytýká, že

I. nař. rozhodnutí jest nezákonné, poněvadž

1. st-l, přijav v roce 1899 jmenování nemocničním lékařem s výhradou, že může podržeti všechna vedlejší zaměstnání, ujednal s nemocnicí služební smlouvu, jejíž podmínky se nemohou jednostranně měniti, takže se uvedený oběžník zsv-u na něj nevztahuje;

2. poněvadž, omezujíc st-le v jiné lékařské činnosti, vsahá v právo st-lem z jmenovacího dekretu z roku 1899 nabyté, aby podržel všechna vedlejší zaměstnání. jež jest oprávněn jako lékař provozovati;

3. poněvadž toto nabyté právo také vylučuje, aby byla st-li odepírána polovice platů, jež mu náležejí zařazením do VIII. hodn. tř.;

II. že nař. rozhodnutí není ani spravedlivé a neodpovídá zásadám ekvity;

III. že zásady uvedeného oběžníku nejsou odůvodněny, když úpravu platovou zavádějí z příčiny, aby se lékař mohl věnovati výhradně službě nemocniční tak, jakoby dříve nebyl býval schopen tuto službu i při jiném povolání svém bez újmy pro svou praxi nemocniční zastávati.

Konečně stížnost vytýká, že v zásadách těch není ani blíže objasněno, jaká místa zsv pod pojmem »trvale honorovaná« rozumí.

O jednotlivých námitkách stížnosti uvážil nss takto:

Ad I. 1. St-l domáhá se, jak jest patrné z námitky uvedené sub I. 3. plných požitků 4. plat. stupně VIII. hodn. tř. z důvodu, že byl do této hodnostní třídy zařazen. Žal. úřad provedl zařazení to na základě ustanovení uvedeného oběžníku a st-l netvrdí, že by měl na ně nárok z jiné právní normy nebo z jiného právního titulu. Kdyby tedy popíral, že oběžník se na něj vztahuje, zbavoval by se jediné právní základny, na

níž spočívá jeho zařazení. To st-l zajisté nechtěl, když ve stížnosti předem prohlašuje, že proti zařazení námitek nečiní. Pak nemůže však právem tvrditi ani, že by se oběžník na něj nevztahoval, pokud jde o výši požitků.

Ad I. 2. Nař. rozhodnutí se otázkou, smí-li nebo nesmí-li st-l vykonávat jinou než nemocniční činnost lékařskou vůbec nezabývá, nýbrž, upravujíc toliko poměr st-le k nemocnici pokud jde o zařazení st-le a požitky s ním spojené, vyvozuje důsledky z okolnosti st-lem nepopřené, že se jiných honorovaných míst lékařských nevzdal. Nemůže tedy st-l právem tvrditi, že by bylo nař. rozhodnutím vsaženo do jeho nabytých práv, jichž se podle toho, co uvedeno, nař. rozhodnutí vůbec nedotýká, a jest tedy námitka neodůvodněna.

Ad I. 3. Jestliže se uvedený oběžník, jak uvedeno sub I. 1., na st-le vztahuje, musí jej st-l přijati tak, jak jest, totiž v jeho celku. Oběžník stanoví však v odděl. II. bodě 4. výslovně: »Podrží-li kterýkoli definitivní lékař kromě místa veř. všeobecné nemocnice ještě jiné trvale honorované lékařské místo, jest možno mu přiznati pouze poloviční požitky té hodnostní třídy, do které bude zařazen podle časového postupu a podle své výkonnosti.«

Nevzdal-li se tedy st-l, jak jest nesporno, jiných trvale honorovaných míst lékařských, nemůže tvrditi, že by nepřiznáním plných požitků bylo vsaženo do jeho práv, když uvedená norma výslovně pro tento případ o m e z u j e n á r o k lékařův na polovici požitků, jež by mu jinak se zařazením do určité třídy náležely.

Ad II. a III. Nss jest povolán ve smyslu § 2 zák. o ss, aby zkoumal rozhodnutí neb opatření úřadů správních co do jejich zákonnosti.

Jsou tedy obě uvedené námitky nepřípustné, neboť prvá z nich neuplatňuje nezákonnost nař. rozhodnutí, druhá pak se neobrací proti rozhodnutí, nýbrž proti právní normě, o niž rozhodnutí se opírá.

Pokud konečně stížnost vytýká, že není v oběžníku ani blíže objasněno, jaká místa zsv pod pojmem »trvale honorovaná« rozumí, stačí poukázati k oběžníku zsv-u ze 13. února 1922 č. 235, který sub X. pojem trvale honorovaných míst blíže rozvádí.

č. 3342.

Veřejní zaměstnanci. — Zdravotnictví: Služební poměr lékařů všeob. veř. nemocnic v Čechách jest povahy veřejnoprávní.

(Nález ze dne 10. března 1924 č. 4190.)

Prejudikatura: Boh. 1076 adm.

Věc: MUDr. František Th. v L. (adv. Dr. Jindř. Fleischmann z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (zem. tajemník Dr. Radim Gross) stran služebních požitků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.